

Dommerkonferansen for Shih Tzu og Lhasa Apso i NKK's lokaler 23. oktober 2003.

Konferansen var godt besøkt: bl a var hele 13 autoriserte dommere tilstede.
Shih Tzu sekvensen ble ledet av Frode Jevne og Per Åge Franck
Lhasa Apso delen av Kurt Espeland.
Referent: Mona K Selbach

Det ble fremvist 5 hunder av hver rase.

Historikk: Tibet betraktes som rasenes opprinnelsesland. Opphavet skal være de hunder som ble holdt i de tibetanske templer, og som de tibetanske munkene betraktet som hellige og som lykkebringere. Kjennskapen til disse hunder strekker seg tilbake til 500 år etter vår tidsregnings begynnelse.

Dalai Lama brukte på 1500 tallet disse små hunder som gaver til bl.a. de kinesiske keisere. Etter det kinesiske keiserdømmet ble styrtet i 1912, minsket antallet personer ved det kinesiske hoffet og flere av de som forlot palasset, tok de små hundene med seg.

I 1930 vendte en Miss Hutchins tilbake fra Kina til Irland via England og med seg hadde hun fire små langhårede hunder av en rase som i Peking kalles Tibetansk Løvehund. I 1931 returnerte også General Douglas Brownrigg og frue fra Peking og ble forent med sine 2 hunder. Disse var 2 av de 4 hunder Miss Hutchins hadde hatt med seg.

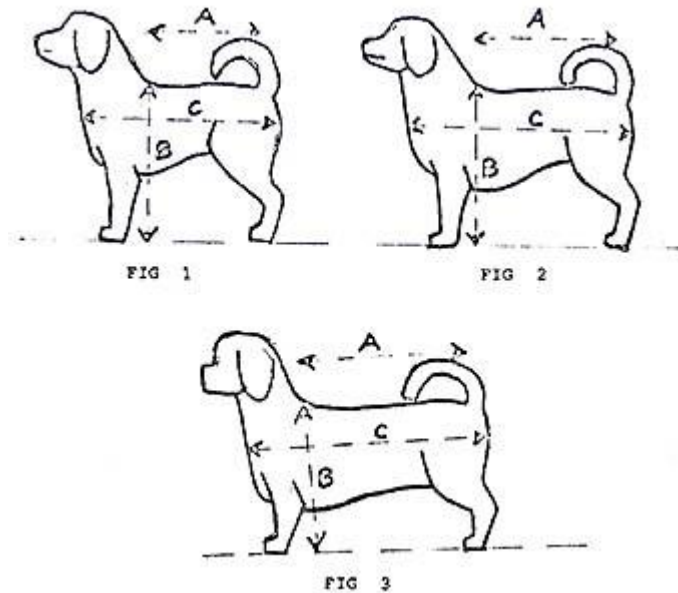
Omtrent samtidig hadde Oberst Eric Bailey og frue innført flere hunder av lignende type fra Tibets grensetrakter, disse ble kalt Apso.

Snart ble Apso og Løvehundklubben dannet og godkjent av den engelske kennelklubben. Imidlertid viste det seg ved den første utstillingen i 1933 at det fantes betydelig forskjell mellom Baileys og Brownriggs hunder. Baileys hunder hadde smalere skaller, lengre neser og mindre øyne enn Brownriggs, og man innså at det dreide seg om to forskjellige raser. Typen med rundere skalle, kortere nese og større øyne samt kortere ben, kom etter hvert til å kalles Shih Tzu, mens den lettere typen med lengre ben, smalere skalle og lengre nese kom til å kalles Lhasa Apso.

Shih Tzu og Lhasa Apso skal ikke kunne forveksles med hverandre. Til tross for at de har størrelse og pels felles, har rasene vesentlige forskjeller i hode, uttrykk og bygning som skiller de klart fra hverandre. Det er viktig å legge vekt på disse forskjeller og kanskje understreke de kraftigere enn hva gjøres i dag, slik at man ikke får to nesten identiske raser, hvor snutepartiets lengde og plassering blir bortimot det eneste som skiller de.

Rasebeskrivelsen for Shih Tzu angir at lengden målt fra manke til haleansats skal være større enn mankehøyde, mens rasebeskrivelsen for Lhasa Apso angir lengden målt fra brystbensspissen til sittebensknuten skal være noe større enn mankehøyden.

Shih Tzu skal ha en noe bredere front enn Lhasa Apso, en lavere markavstand, og den vil også være noe tyngre bygget.

A = lengdemål fra manken til haleansatsen.
 B= mankehøyde
 C= lengdemål fra brystbensspiss til sittebensknuten.

Fig 1: "C" er lenger enn "B" og typen ligger derfor innenfor Lhasa Apso.
 Men "A" er ikke lenger enn "B" og typen ligger derfor utenfor Shih Tzu.

Fig 2: "C" er lenger enn "B" og typen ligger innenfor Lhasa Apso.
 Heller ikke her er "A" lenger enn "B" og heller ikke denne typen ligger innenfor Shih Tzu.

Fig 3: "C" er betydelig lengre enn "B" og typen ligger utenfor Lhasa Apso.
 "A" er lenger enn "B" og typen ligger innenfor Shih Tzu.

Se forøvrig kommentarer til de forskjellige deler av rasestandardene.

Kommentarer til standarden for Shih Tzu

Helhetsinntrykk: Allerede ved første øyekast skal den rektangulære formen fremgå. Et hvert tegn på høystilthet eller kvadratisk er en klar feil. Den korrekte profilen fremkommer ved at hodet og halen former hver sin bue. Shih Tzu skal være en lavstilt og bred hund, velkroppet med stort volum i brystkassen, men ikke tønneformet, dette i passende kombinasjon med eleganse og flytende bevegelser.

Kjønnspreg er viktig og ikke avhengig av størrelsen som kan variere en del.

Hode: Hodets størrelse skal være i proporsjon til hunden for øvrig. Pannen skal være høy, bred og vel rundet for å gi den dype og velmarkerte stoppen.

Det krysantemumlignende utseende fremtrer best hos valper.

For svake haker er en vanlig feil hos rasen. Det skal legges vekt på at kjeven er tilstrekkelig bred til at det er god plass til 6 fortenner og at haken er godt markert. Mangel på en fortann kan aksepteres om kjeven er tilstrekkelig bred. Dårlig utviklede eller skjeve hjørnetenner bør påpekes.

Tungen skal ikke vises når munnen er lukket. For å kunne bedømme et Shih Tzu hode riktig, er det viktig å bruke hendene og kjenne godt etter. Ved hjelp av hårtoppen kan en dyktig utstiller forandre mye på hodets utseende og form.

Leverfargede hunder kan ha lysere øyne og pigment.

Små tettsittende eller mandelformede øyne og stirrende blick er utypisk. Det skal ikke vises hvitt i øynene.

Ørene må ikke være for høy ansatt, de skal bidra til hodets runde form.

Hals: Det er viktig at halsens lengde balanserer halens høyde for å gi den korrekte silhuett, men det skal ikke være noen svanehals.

Kropp: Ryggen skal være helt rett. Problem man skal være oppmerksom på er rygglinje som faller mot skuldrene p g a utsvingte albuer. Dette er ikke ønskelig.

Fram og bakben: Overarm og skulder skal være like lange og ligge fast inntil kroppen, En svak bøyning av overarmen må tillates med tanke på brystkassens bredde. Albuene skal ligge fast inntil kroppen. Forben med kromme underarmer og utsvingte mellomhender er ikke ønskelig. Et trangt bakstell i kombinasjon med dårlige bakbensvinkler og lange haser er en alvorlig feil.

Hale: Halen skal være høyt ansatt og stige opp og fremover. For lavt ansatt hale, flatt på ryggen eller rullet til siden er ikke ønskelig.

Bevegelser: Kraftig fraspark " flick-up" med godt driv i bevegelsene er viktig. Bevegelsene skal være harmoniske, kraftfulle og ikke trippende.

Pels: Kan være noe krusete, ullen på unghunder. Dette er ikke ønskelig på voksne hunder. Pelsen er en dobbel pels, det skal klart fremgå av strukturen hva som er dekkhår og hva som er underull.

Størrelse: Mankehøyde skal ikke overstige 26.7 cm. 6.5 til 9 kg er normal vekt for Shih Tzu. Type er det viktigste og må ikke ofres kun for størrelsens skyld. Kjønnspreg er ikke identisk med størrelsen.

Kommentarer til standarden for Lhasa Apso:

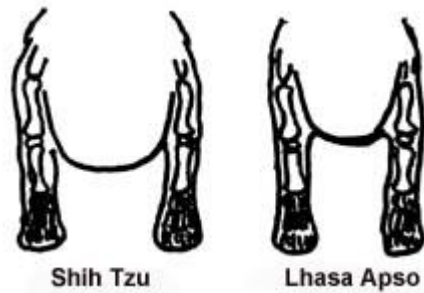
Helhetsinntrykk: Lhasa Apso er på de fleste måter en normalt bygget hund. Alle deler av hunden står i forhold til hverandre, og rasebeskrivelsen inneholder ingen ekstreme krav til noen del av hundens skjelett. Avvikelsen fra en normalt bygget hund finner vi ved at Lhasa Apso tilhører de chondrodystrofiske raser. På Lhasa Apso gir dette seg utslag i kortere ben og noe forkortet snuteparti. Med dette som utgangspunkt skal en Lhasa Apso ikke være verken høybent eller lavbent i forhold til størrelsen. Kroppen skal ikke være langstrakt og ei heller for kort, men kompakt og i god balanse. Vekten skal stå i forhold til hundens størrelse, den skal ikke være massiv, men ei heller spedlemmet. Rasen skal på ingen måte ha dverghund preg, med dverghundpreg menes ikke størrelsen men rasepreget. Lhasa Apso skal ikke være noen liten, lett og luftig hund med et smalt og fint bygget skjelett. Rasebeskrivelsen spør etter en velbalansert, kompakt hund med normale vinkler og frie utvungne bevegelser. Hodet og ikke minst halens plassering, og hvordan den bæres, er av stor betydning for det korrekte omrisset (outline) av en Lhasa Apso. Alle overganger skal være myke i linjene, og ikke skarpskårne eller danne rette linjer som møtes.

Gemytt: Rasen kan være noe reservert på bordet, men dette er ingen feil. På grunn av rasens naturlige verdighet er den ikke noe begeistret for å bli sett på ovenfra og ned, så ønsker dommeren og se nærmere på en hund han allerede har bedømt, er det bedre å be om å få denne på bordet igjen, i stedet for å bøye seg ned over den.

Hode: Det er ikke ønskelig med for korte neser og runde øyne, noe som gir Shih Tzu preg. Skallen skal smalne bakover. Bitt og kjeve bidrar sammen til å skape rasens karakteristiske uttrykk. Underkjeven skal være god og bred, ikke for smal. Man skal være obs på for store underbitt og smale kjeve med tannmangel. Det finnes i dag flere Lhasa Apso med bare 4 fortenner, Dette er ikke ønskelig. 5 fortenner kan aksepteres om kjeven er bred nok. Rasebeskrivelsen angir omvendt saksebitt. Over og underkjeve hos Lhasa Apso skal være tilnærmet like. Fortennene skal være plassert på en tilnærmet rett linje. Tangbitt er fullt ut akseptabelt om underkjeven er kraftig nok. Fortennene må ikke synes når munnen er lukket.

Hals/forlemmer: Halsens lengde bidrar til rasens vakre overlinje. Halsen skal være med god reisning. Forbenene skal være så rette som mulig, men lett buede underarmer bør godtas innen rasen uten at dette anses som feil, overdreven krumming og inn eller utsvingte poter bør derimot anmerkes.

Kropp: Rasebeskrivelsen sier klart at lengden målt fra brystbensspissen til sittebensknuten skal være noe større enn mankehøyden. Det finnes i dag en del for lange Lhasa Apso og dette skal man være oppmerksom på, rasen er en noenlunde kort rektangulær hund i forhold til Shih Tzu. Rasens hjemland er England, og Mrs Bailey som regnes som rasens pioner, anga at lengden på en Lhasa i forhold til normal høyde, burde være ca 4-5 cm lenger. Brystkassen skal ikke være så bred som hos Shih Tzu. Både tønnebryst og en for smal og avlang brystkasse er uønsket. Brystkassen går til albue. Benlengden er halvparten av skulderhøyden.

Hale: Lhasa Apso skal ha en høyt ansatt hale, den skal bæres i en bue inn over ryggen og ha rikelig med pels, og bidra til å gi rasen den rette silhuetten. Halen skal ikke bæres lavere enn at man får en håndflate mellom hale og kropp. Det er i dag problem med flate, stramme haler som bæres for lavt, eller at den bæres så høyt at den nærmer seg Shih Tzuens "tea pot". Dette er ikke ønskelig. Halen skal heller ikke være opprullet, såkalt grisehale.

Pels/farger: Pelsen skal være rett, men et visst fall bør tillates. Pelsen får ikke være kruset eller krøllet. Pelsen kjennes grov å ta i og bør ha en viss tyngde. Lhasa Apso er en sent utviklet rase. Spesielt pelsen er ikke ferdig før hunden er 3-5 år. Dette er viktig å merke seg ved bedømmelse av pels.

Størrelse: Rasebeskrivelsen sier ideal mankehøyde på 25,5 cm, tisper noe mindre. Bør ikke overskride 30 cm. Uansett må det alltid være rasens type og balanse som er avgjørende.

Bevegelser: Lhasa Apso skal ha frie og utvungne bevegelser. Bevegelsene er et resultat av dens bygning. Og den ideelle Lhasa Apso vil derfor ha et effektivt flytende trav med god skrittlengde. Ofte vil man se at de Lhasaene som tilfredstiller kravet om å bare vise en tredjedel av tredeputen, har en meget kort skrittlengde kombinert med at bakparten hever seg noe opp og ned under trav. Dette er en unødvendig sløsing med krefter, hvor kreftene brukes i høyderetningen i stedet for i lengderetningen.

